

Rozjímanie na piatok po Zjavení Pána

Rozjímanie na piatok po Zjavení Pána. Navrhované témy sú: naše túžby po osobnom uzdravení; Ježiš, božský lekár, nás uzdravuje; dialóg s ním premieňa náš život.

LITURGIA NA ZAČIATKU ROKA nám pomáha uvažovať o hlavných Pánových prejavoch. Po rozjímaní o začiatkoch Ježišovho verejného života v nazaretskej synagóge dnes čítame správu o zázraku teologického významu. „Stalo sa, že keď bol v jednom z miest, prišiel k

nemu človek plný malomocenstva“ (Lk 5, 12). Trpieť touto chorobou bolo v tom čase skutočným nešťastím: tí, čo ňou trpeli, museli opustiť mesto a nosiť so sebou zvončeky, ktoré ohlasovali ich príchod, aby sa tí, čo boli zdraví, počujúc ich, mohli uchrániť pred nebezpečenstvom nákazy.

V tomto prípade však malomocný odvážne predstupuje pred Pána a adresuje mu prosbu plnú viery: „Keď uvidel Ježiša, padol na tvár a prosil ho: *Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť*“ (Lk 5, 12). Svojimi telesnými gestami a presvedčivosťou svojej prosby vyznáva Ježišovo božstvo a všemohúcnosť. Otcovia Cirkvi vnímajú malomocenstvo ako obraz hriechu, a tak sa postoj malomocného stáva pre nás vzorom konania. Pri skúmaní seba si uvedomujeme, že neustále potrebujeme uzdravenie božského Lekára. „Prosba malomocného

ukazuje, že keď prichádzame pred Ježiša, nie je potrebné viesť dlhé reči. Stačí niekoľko slov, ak ich sprevádza plná dôvera v jeho všemohúcnosť a dobrotu. Dôverovať Božej vôli v skutočnosti znamená postaviť sa pred jeho nekonečné milosrdenstvo“[1].

„Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť“. Môžeme opakovať túto strelnú modlitbu s vierou malomocného, keď vieme, že Pán nás vykúpil a je pripravený dať nám svoju silu, aby nám pomohol byť jeho dobrými deťmi.

.....

LITURGIA POSLEDNÝCH DNÍ VIANOC
spája príbehy prvých dní Ježiša s
Veľkonočným tajomstvom, ktoré je
vyústením, ku ktorému smeruje
Vtelenie. Z tohto dôvodu sa teraz
zamýšľame nad mocou, ktorou Ježiš

uzdravoval choroby, čo je očakávaným prejavom vykúpenia našich hriechov. „On vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal: *Chcem, buď čistý!* A malomocenstvo z neho hneď zmizlo“ (Lk 5, 13). Ježiš Kristus sa nielenže nevyhýba dialógu s malomocným, ale sa ho dotýka. Nebojí sa nákazy, neodmieta kontakt s našou biedou. Chorý zakúša milosrdenstvo a božskú účinnosť Majstra, keď počuje tie slová, ktoré sa vždy ozývajú za sviatosťou pokánia: „Chcem, buď čistý“.

„Je Lekárom a vylieči naše sebecko, ak dovolíme, aby jeho milosť prenikla až do hĺbky našej duše. Ježiš nás vystríhal, že najhoršou chorobou je pokrytectvo, pýcha, ktorá nás vedie k maskovaniu svojich vlastných hriechov. Voči lekárovi je nevyhnutná absolútna úprimnosť, úplné vyznanie pravdy a slová: *Domine, si vis, potes me mundare* — *Pane, ak chceš* — a ty vždy chceš —,

môžeš ma očistiť (Mt 8, 2). Poznáš moje nedostatky, cítim tieto a tieto príznaky, trpím týmito ďalšími slabosťami. A jednoducho mu ukážeme svoje rany, a aj hnis, ak sa objaví. Pane, ty, ktorý si uzdravil toľko duší, daj, keď ťa mám v srdci alebo keď na teba hľadím vo Svätostánku, nech v tebe uznávam božského Lekára“[2].

Lukášovo evanjelium pokračuje: „Prikázal mu, že o tom nesmie nikomu hovoriť, ale: *Chod', povedal, ukáž sa kňazovi a prines za svoje očistenie obetu, ako predpísal Mojžiš – im na svedectvo*“ (Lk 5, 14). Počas troch rokov, ktoré učeníci prežili s Ježišom, mohli pozorovať – podľa slov svätého Josemaríu – že „priepasť zla, ktorú so sebou hriech prináša, bola premostená nekonečnou Láskou. Boh človeka neopúšťa. (...) Ten oheň, tá vrúcna túžba splniť vykupiteľský mandát Boha Otca napĺňa celý život Krista už od jeho

narodenia v Betleheme“[3]. Aj my môžeme byť svedkami toho, ako nás Pán uzdravil svojou nekonečnou láskou.

PO TOMTO OČIVIDNOM ZÁZRAKU sa Ježišova prestíž rozšírila po celom regióne: „No zvesť o ňom sa tým väčšmi šírila a schádzali sa veľké zástupy, aby ho počuli a dali sa uzdraviť zo svojich chorôb“ (Lk 5, 15). Ježiš si však nepotrpel na popularitu a neusmerňoval ovocie týchto zázračných činov na seba. „On sa však utiahol na púšť a modlil sa“ (Lk 5, 16). Utiahnúť sa a modliť sa. Po apoštolskom dni, uprostred horúčavy z vyčerpania z práce, nás Ježiš učí, že modlitba je dušou našej práce. „Máme byť kontemplatívnymi dušami, a preto sa nemôžeme vzdať rozjímania,“ povedal svätý Josemaría. „Teraz sa zdá, že máme

väčšiu povinnosť byť skutočne dušami modlitby, veľkoryso ponúkať nášmu Pánovi všetko, čo nás zamestnáva, a nikdy neopustiť rozhovor s ním, nech sa deje čokoľvek. Ak sa budete takto správať, budete žiť v Božej prítomnosti po celý deň“[4].

Potešení milosrdenstvom, s ktorým Ježiš uzdravil malomocného, môžeme s veľkou dôverou pristupovať k sviatostiam a chvíľam rozjímavej modlitby. „Vďaka týmto chvíľam rozjímania, ako aj vďaka ústnym a strelným modlitbám, budeme schopní celkom prirodzene a bez okázalosti premeniť celý náš deň na jedno nepretržité vzdávanie chvály Bohu. Budeme v jeho prítomnosti zotrvať tak, ako zamilovaní neustále myslia na milovanú osobu; a všetky naše činnosti — aj tie najmenej významné — sa naplnia nadprirodzenou účinnosťou“[5].

Tento čas dialógu s Pánom môžeme využiť na to, aby sme ho požiadali o modlitbu, ktorá by premenila náš život, tak ako Ježiš premenil život malomocného v evanjeliovom príbehu. Panna Mária nám otvorí dvere kontemplatívneho dialógu s Trojicou, keď budeme prosiť: „Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť“.

[1] František, *Audiencia*, 22-VI-2016.

[2] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 93.

[3] *Ibid.*, bod 95.

[4] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, IX-1973.

[5] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 119.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/rozmjanie-na-piatok-
po-zjaveni-pana/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/rozmjanie-na-piatok-po-zjaveni-pana/) (23.03.2026)